

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-203/DH/RO

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 11 mei 2022 in de zaak 22-203/DH/RO naar aanleiding van de klacht van:

klager

over:

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Rotterdam (hierna: de deken) van 4 maart 2022 met kenmerk R 2022/22, door de raad ontvangen op dezelfde datum, en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 18.

1 FEITEN Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten. 1.1 Klager is directeur van een familiebedrijf. 1.2 In 1974 heeft een brand gewoed in of nabij het bedrijf. Als gevolg van (het blussen van) die brand is bodemverontreiniging ontstaan. Klager, althans het familiebedrijf, is verwickeld in een geschil met een aan de overheid gelieerde stichting over de bodemverontreiniging en sanering. Verweerder is advocaat van die stichting. 1.3 In een stuk van de hand van verweerder heeft hij geschreven dat de stichting hem heeft verzocht de bedragen niet alleen (in rechte) bij het familiebedrijf te vorderen, maar ook uit hoofde van ongerechtvaardigde verrijking bij de bestuursleden en/of erven van het familiebedrijf. Met het bericht heeft verweerder de mogelijke verjaring van civielrechtelijke aanspraken op het familiebedrijf, de bestuursleden en de erven gestuit. 1.4 Door middel van berichten van 12 november 2020, 10 december 2020 en 4 januari 2021 heeft klager bij de deken een klacht ingediend over verweerder.

2 KLACHT 2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klager verwijt verweerder dat hij zich in het hiervoor in 1.3 bedoelde stuk kwetsend en grieven heeft uitgelaten. 2.2 De stellingen die klager aan de klacht ten grondslag heeft gelegd worden hierna, voor zover van belang, besproken.

3 VERWEER 3.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING 4.1 De voorzitter stelt voorop dat de tuchtrechter slechts oordeelt over de vraag of gedragingen van een advocaat zorgvuldig en betamelijk zijn. De tuchtrechter oordeelt niet over het onderliggende geschil, de daarin ingenomen standpunten en de uitkomst ervan. Hetgeen daarover naar voren is gebracht is door partijen zal daarom niet worden besproken in deze beslissing. 4.2 De klacht richt zich tegen de advocaat van de wederpartij van klager. Dit betekent dat de klacht moet worden beoordeeld aan de hand van de door het Hof van Discipline gehanteerde maatstaf dat de advocaat van de wederpartij een grote mate van vrijheid toekomt de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem goeddunkt. Die vrijheid is

niet onbeperkt, maar kan onder meer worden begrensd indien de advocaat (1) zich onnodig grievend uitlaat over de wederpartij, (2) feiten naar voren brengt waarvan hij weet of redelijkerwijs kan weten dat zij in strijd met de waarheid zijn, of indien (3) de advocaat (anderszins) bij de behartiging van de belangen van zijn cliënt de belangen van de wederpartij onnodig of onevenredig schaadt zonder dat daarmee een redelijk doel wordt gediend. 4.3 Verweerder heeft aangevoerd dat een aansprakelijkstelling op grond van een in de wereld van de bodemsanering gangbare rechtsfiguur, namelijk die van ongerechtvaardigde verrijking, valt binnen de beoordelingsruimte die hij als advocaat heeft om de belangen van de stichting te behartigen. 4.4 De voorzitter stelt voorop dat het verweerder vrij stond om, namens de stichting, bestuurders en erven van het familiebedrijf aansprakelijk te stellen. Dat deze aankondiging voor bestuurders en erven onprettig is, doet daaraan niet af. De klacht is in zoverre kennelijk ongegrond. 4.5 Verweerder heeft verder gemeld dat de grondslag van de aansprakelijkstelling “ongerechtvaardigde verrijking” is. Klager acht dit kwetsend en grievend. Het gaat echter om een civielrechtelijke kwalificatie uit artikel 6:212 van het Burgerlijk Wetboek en niet om een kwalificatie die verweerder persoonlijk aan de kwestie verbindt. Ook hier is geen sprake van een onbetamelijke uitlating. De klacht is ook in zoverre kennelijk ongegrond. 4.6 De voorzitter twijfelt er niet aan dat de brand en de nasleep ervan voor klager, zijn familie en het bedrijf ingrijpend is (geweest). Volgens klager is de kwestie rondom de bodemverontreiniging kostbaar geweest en de familie van klager voelde zich door betrokken partijen, waaronder de stichting, niet gehoord en gezien. De toestand heeft gezorgd voor verminderde levenskwaliteit bij de familieleden van klager. Fouten die (een medewerker van) de stichting heeft gemaakt hebben onevenredig veel leed veroorzaakt bij klagers familie en de stichting was slechts uit op eigen verrijking, aldus klager. 4.7 De voorzitter begrijpt dat de mededeling dat niet alleen het bedrijf, maar ook de bestuurders en de erven aansprakelijk gesteld zouden worden op zichzelf, maar ook bezien in de context van de door klager geschetste situatie voor de familie, voor klager verontrustend was. Dit alles, hoe vervelend ook voor klager en zijn familie, maakt echter niet dat verweerder onbetamelijk of onzorgvuldig heeft gehandeld jegens klager en doet dus niet af aan de beslissing van de voorzitter. Zoals onder 4.1. overwogen, is een inhoudelijk oordeel over de aansprakelijkheidsstelling aan de civiele rechter voorbehouden. 4.8 Op grond van het voorgaande zal de voorzitter de klacht, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, daarom kennelijk ongegrond verklaren. **BESLISSING** De voorzitter verklaart: de klacht, met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk ongegrond. Aldus beslist door mr. A. van Luijck, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. A. Tijs als griffier en uitgesproken in het openbaar op 11 mei 2022.